سی حرفی پنج گنج

محمد بوٹا گجراتی

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

سی حرفی اوّل

میاں محمّد بوٹا گجراتی

الف	ایس پریم دے لگر اندر ڈٹھے وسدے گٹھڑی جان والے دوارے عشقدے بیٹھ کے کرن پوجا ڈٹھے حافظ خاص قرآن والے سولی سار تے سر دے بھار لٹکن ڈٹھے یار دا بھیت سنان والے خوک چار دے بوٹیا عشق پچھے ڈٹھے ولی کمال سدان والے
ب	بہت دراز اوہ برج آچا جتھے عشقدے جھنڈڑے جھلدے نی ایس عشق بازار بیا رڈا ڈھا جتھے سودڑے سراندے تلدے نی پھرن کالڑے ماتمی دیس کرکے عاشق بھور مشتاق جو پھلدے نی قیدی عشق دے بوٹیا لین ترلے گلوں زلفدے طوق نکھلدے نی
ت	تکیا یار دی زلف اندر پیا چمک دا نور کوہ طور والا ! بھلے ہوش تے عشق دا جوش ہویا کیتا نوش پیالا منصور والا دتے سکھ تے جھولڑی دکھ پائے کیتا ونج ایہ بہت قصور والا محمد بوٹیا روندیاں عمر گذری کرے ترس نہ یار غرور والا
ث	ثابت رہی نہ عقل میری پیتا جام جاں شوق شراب تمیں میں گیا بھل اسلام دا نام مینوں سنیا راگ جاں عشق رباب تئیں میں

آہا بھلڑے عشق ایمان کولوں مسئلہ ویکھیا عین کتاب کتھیں ہیں
پکا ہوٹیا عشق نہیں شوق جدوں ڈٹھا یار محبوب نوں خواب کتھیں ہیں

ج جا ڈٹھا سو ہنا بُت خانے متھے تلک تے بغل قرآن دِس دا
اک ہتھ مالا اک ہتھ تسبیح نہ اوہ ہندو تے نہ مسلمان دِس دا
کیتا یار دا مذہب قبول میں بھی اوسے وچ اسلام ایمان دِس دا
محمدؐ بوٹیا چمکدا ہر طرفوں جلوہ یار دا وچہ جہان دِس دا

ح حسن دا ملک مشہور خونی بندے نیناں دے تیز کٹارا دے تھے
وانگ آبحیات اوہ راہ اوکھا دھندوکار غبار ہزارا دے تھے
آوے پرت نہ جیوندا پھیر مڑ کے پائے جہات جھڑا اک وارا دے تھے
دیوے بوٹیا جا کے جان جیہڑا پائے پریم دا اوہ اسرار اوتھے

خ خوب محبوب دی ویکھ صورت اکھیں شوق دیناں نہال ہویاں
دانے خال خیال کتھیں نظر آئے مرغ دل کارن زلفاں حال ہویاں
کوئی دم نہ گذر دا غم باجھوں خوشیاں بھلیاں خواب خیال ہویاں
محمدؐ بوٹیا شوق دی شمع اُتے پریاں جل پتنگ مثال ہویاں

د درس پریت پریم والے پڑھدے پٹیاں پیر مغان ڈٹھے!
بھلا سبق تے ہور دھیان وچوں الفت الف دیو چہ حیران ڈٹھے
لماں علم اسے پٹناں علم باجھوں نقطے نام دے نے قربان ڈٹھے
اسم اللہ دا بوٹیا یاد کر دے اسٹھے پہر وچہ ایس دھیان ڈٹھے

ذ ذرا نہ آوندی سمجھ ملاں تیز سے علم تے وعظ کلام والی
رکھ ٹھپ کتاب شتاب ہتھوں کر صفت کوئی یار دے نام والی
اساں عشق کفاردیاں کا فرانوں کجھ خبر نہ مذہب اسلام والی

محمد بوٹیا ویکھ کے زلف ماہی کھچی الف دی شکل وچ لام والی
ر رانگلے عشق دے رنگ لکھاں جنہوں ویکھ کے دنگ جہان ہویا
کتے بلبلاں وانگ اوہ کرے نالے کتے پھل اندر بوستاں ہویا
کتے جال کے انگ پتنگ بندا کتے ساڑ سر نوں شمعدان ہویا
کتے بوٹیا چمدا چن ہو کے کتے وانگ چکور قربان ہویا
ز زار زلیخا دے ہار روواں یوسف وانگ سوہنا وچہ خواب ملیا
لایا نیہوں سی سکھ آرام کارن ہتھوں دکھ تے درد عذاب ملیا
لدھی سار نہ یار دے وانگ ستی ماری ہوش جاں جام شراب ملیا
محمد بوٹیا روندیاں عمر گذری کیہا دھروں نصیب خواب ملیا
س سوہنیاں توں قربان جائیے کالے سوہنے نین جنہاں ندڑے نے
جلوہ لیلۃ القدر دے نور والا کالی زلف کنیں پئے دکھاندڑے نے
حسن دور کتیں نیڑیوں آن جانی راہ دلاندے وچہ بناندڑے نے
شاہ رگ تھیں بوٹیا یار نیڑے ڈھونڈن لوک کیوں جنگلیں جاندڑے نے
ش شہر دے اڈ بازار اندر اساں ساہد تے چور اک جا ڈٹھے
اوپر شاخ شگوفیاں ناچ کردے اساں بھونڈ تے بھور اک جا ڈٹھے
اندر جنگلاں چگدے ڈار بن بن اساں کانگ تے مور اک جا ڈٹھے
پھردے بوٹیا گرد خزانیاں دے چشم شوخ تے کور اک جا ڈٹھے
ص صبر نہ آوندا باجھ سوہنے گذرے روندیاں رات عذاب والی
جلی جان فراق دی اگ اندر آوے سینیوں بو کباب والی
نعرے نکلدے درد دے دلے اندر لگی کات اس عشق قصاب والی
چھٹے بوٹیا تدوں ایہ جان غم تھیں سو دے مہربان پاک جناب والی

ض ضامن غماں داکون ہووے آہا یار دردی سو بھی نس گیا
نا ہیں بندگی پئی قبول میری سجدے کردیاں متھڑا گھس گیا
ڈٹھا واہ میں بے پرواہ سوہنا سانوں روندیاں ویکھ کے ہس گیا
کیتے بوٹیا لکھ ہزار ترلے جانی اک نہ دلے دی دس گیا

ط طالب عشق دے بنے جیہڑے حرص جھاڑ دلتھیں بیٹھ رہے اوہاں
تسبیح ہار پروکے ہنجواندی چین نام محبوب دا پئے اوہ تاں،
موئی بوندیا صدف وانگوں ڈب عشق دریا وچہ گئے اوہ تاں،
خاطر یار دی بوٹیا تھیں کافر لگن مول نہ کسے دے کیے اوہ تاں،

ظ ظلم ہویا آکھن نال یوسفؑ وچہ کھوہ دے بھایاں پایاسی
اوتھے گل کجھ ہور آہی بھایاں مفت الانبڑا آیاسی
کرکے کشف زلیخا دے میلنے نوں ایتھے معجزہ عشق دکھایاسی
محمد بوٹیا کھوہ تھیں کڈھ یوسف پھر مصر بازار وکایاسی

ع عشق دے مگر جو نشر ہووے پردہ اِنہاندا کسے نے پاڑنا کی
موئے جل جو عشق دی اگ اندر دوزخ بھاہ نے انہانوں ساڑنا کی
ہوئے دید تے آپ شہید جیہڑے سولی انہانوں کسے نے چاڑہنا کی
دِل جنہاندے بوٹیا عشق لٹے گھر انہاندا کسے اُجاڑنا کی،

غ غم رہندا نت عاشقاں نوں معشوق ناراض نہ ہون پئے!
نفراں وانگ محباں دے پھیر پھڑ کے پانی اکھیاں دے نال دھون پئے
شمع سمجھ معشوق دا مکھ عاشق کردے وانگ پتنگ دے بھون پئے
لگے بوٹیا جنہاں نوں نیر عمدے اوہ تے راتدن دردکھیں رون پئے

ف فجرے وقت پکھیر واندے آون مست آواز ہر دا ساں نوں

اڈ بلبلے باغ نوں جا جلدی لیا کے گل دمی گل سُنا سانوں
مست مُشک معشوق دی زلف وچوں پئی آوندی نال ہوا سانوں
کلیاں کھلیاں بوٹیا باغ اندر شالا ملے مالی ہن آ سانوں

ق قید ہویا ڈٹھا قلعے اندر ایتھے شاہ سلطان دربار داسی
جوگی ہو ہن مندراں پا آیا ایہ تے جھنگ وچ مجھیاں چار داسی
ہن وچ سمندراں دے ٹھاٹھیں ایہ پانی تاں ابر بہار داسی
بن کے بوٹیا عطر ہن پیا شیشی ایہ گل گلاب گلزار داسی

ک کملی کیتیاں عشق ماہی ردی گئی ہیں جگ جہان وچوں!
شام وہندیاں شام قضا ہوئی گئی بھل نماز دھیان وچوں!
چڑھی شوق شراب دی آ مستی کلمہ پڑھاں ہیں کس زبان وچوں!
محمدؐ بوٹیا یار دی ویکھ صورت گیاں صورتاں بھل قرآن وچوں

ل لکھ کے لام دیکھاں ملاں جیہڑا زلف دے نال دا لام ہووے
اگے لام دے الف دا کھچ ڈنڈا جسنوں ویکھ کے جسم ایہ خام ہووے
کنڈل لام دا یار دی زلف وانگوں بھاویں ساڈڑے ایہو دام ہووے
ہویا بوٹیا لام دا زخم سینے جانے رب ہن کدوں آرام ہووے

م مست ہو بھوندڑا وچ بیلے رانجھا مجھیاں دا چروال جیہڑا
آیا تخت ہزار یوں جھنگ اندر چاک رکھیا ہیر سیال جیہڑا
او ہدی چال تے مست سیال سارا گیت گاوندا ونجلی نال جیہڑا
چن کے جگ تھیں بوٹیا ہیر لدھا رانجھا پھل گلاب گلال جیہڑا!

ن نال گمانیاں جال ہوئی کر دے اسی ترلے اوہ گمان کر دے
سوہنے یار دے حسن دیدار سندی کر دے اسی ترلے ڈگمان کر دے

لٹ دلانوں کرن خراب سوہنے کردے اسی زاری اوہ احسان کردے
محمد بوٹیا نال خوشامداں دے کردے اسی راضی اوہ حیران کردے

و

وچہ وچھوڑیاں جان سُکی رتی رت ناہیں ماسے ماس ہویا
کوئی سار ناہیں سوہنے یار تائیں ہنجوں روندیاں ساڈڑا ناس ہویا
آوے یار ہن وقت گذار بھاویں ساڈا جیوڑا بہت اُداس ہویا
ہوئی بوٹیا روندیاں عمر ساری اندر غماندے جمدیاں واس ہویا

ھ

ہر پاسے دسے ماہی مینوں جدہر کنڈ کراں گنہگار ہوواں
حاصل ہووے مقصود مراد والی جیکر یار سندی خدمتگار ہوواں
کرے کرم نگاہ جے اک سوہنا سُکے کلروں سبز گلزار ہوواں
محمد بوٹیا یار دی خاک اُتوں لکھوار قربان نثار ہوواں

لا

لیلۃ القدر دا نور ڈٹھا اس یار دی زلف سیاہ وچوں!
پایا عشق دا پتہ نشان پکا اس یار دی لطف نگاہ وچوں!
لدھا بوٹیا وصل دا اصل موتی اس یار دی خاص نگاہ وچوں!
ملیا عشق ایمان دا دان سانوں اوس یار دی خاص نگاہ وچوں!

الف

اگ تے سڑن کیہا جیہا چلو پچھئے شیخ صنعان کولوں
پینا شوق شراب دا کیہا جیہا پچھو چل پتنگ حیران کولوں
حکم یار دا منناں کیہا جیہا چلو پچھئے پیر مغان کولوں
محمد بوٹیا عشق ہے کیہا جیہا چلو پچھئے قیس سلطان کولوں

ی

یاریاں لانیاں بہت مشکل مینوں لوک کیوں آکھدے سوکھڑائی
دھندو کار جیوں آبحیات گردے تیویں عشق نوں لبھنا اوکھڑائی
مارو بیلڑا عشق دا سخت خونی اوتھے جاندا اوڑڑا دھوکھڑائی

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

سی حرفی دوم

الف	اکو حرف نام رانجھا سانوں عشق نے سبق پڑھایا اے
	بے تے بتیر ڑے حرف ڈٹھے کجھ الف دی الفتوں پایا اے
	صرف ظرف ڈٹھا ہر حرف اندر صرف صرف ماہی نظر آیا اے
	اکو بوٹیا لکھیا لیکھ وچوں حرف یار دا یاد پکایا اے !
ب	بُت روح جدوں قرار کیتا ساڈا میت تے پیار چر دکنا سی
	ایس ریت پریت دی نیت کولوں ساڈا میت تے پیار چر وکنا سی
	بیاکُن دا کن آواز جدوں ساڈا تدوں دا پیار چر وکنا سی !
	مخفی بوٹیا عمر دی رمز کولوں رانجھا ہیر دا یار چر وکنا سی
ت	تلک متھے اُتے لا رانجھا نواں نیارڑا روپ وٹایا اے
	اوہو تخت ہزار یدامیاں رانجھا میموں مندراں پا ہن آیا اے
	باجھ بھیت بکھیڑیاں کھیڑیاں نے ہاسا وچہ بکھیڑیاں پایا اے
	عاماں وچہ نہ بوٹیا ہیر باجھوں اوس اپنا آپ جتایا اے
ث	ثابتی تھیں رانجھے نال لایاں ہن کھیڑیاں نال کی سیر میری
	نام یار دا نقش اُتار سینے لکھیا پکڑ کے قلم تقدیر میری

پاوے بوٹیا نظر دی یار رتی ہووے عمر سونا اکسیر میری

ج
جگ سارے وچوں جن لدّھا رانجھا پھل گلاب انوکھڑا ئی
بھٹھ کھیڑیاں دے کیمخواب بستر درخت خاک خراب انوکھڑا ئی
بانکی چال رنگیلڑی چال والا ساڈا چاک مہتاب انوکھڑا ئی
چُماں بوٹیا یار دے قدم دونویں پانواں حج ثواب انوکھڑا ئی

ح
حسن یوسف سندا بھل گیا سُنی صفت جاں یار رنجیٹڑے دی
میری ذات صفات نوں خاک پاوآ جی ذات صفات رنجیٹڑے دی
جلوہ طور دا دور بھی نور پایا ڈٹھی چمکنی جھات رنجیٹڑے دی
محمد بوٹیا لیلۃ القدر وچوں پائی زلف برات رنجیٹڑے دی

خ
خاک پاواں سر کھیڑیاں دے انبڑ جھاندی ناز کریندڑی نی!
بھلا کیوں ماہی نال نیوں لاواں ساتوں انبڑی باز کریندڑی نی!
بانکی بانسری بانس رانجھنے دی سنو کی آواز کریندڑی نی!
ویکھ بوٹیا ناز انداز ماہی ہیر نیاز کریندڑی نی!

د
دس کے بانکڑی چال ماہی ٹھگی ہیر جٹیٹڑی جھنگ دی ہیں
دنیا دین ایماں دی لوڑ ناہیں صرف توڑ نبھیں انجنا منگدی ہیں
رانجھا پاک نکالڑی ذات میری کراں بات نہ سا ہمنے سنگدی ہیں
لیا بوٹیا گھت میں چاک جھولی کیتی چاک جھولی شرم ننگدی ہیں

ذ
ذوق رنجیٹے دی بانسری دا سوہنا مست آواز سن ایں!
جتھے ماہی میرا مجھیں چار داسی اوہ تاں بیلڑا دور دراز سن ایں
او گنہار جٹیٹڑی کو بجڑی میں سوہنے یار دے وڈڑے ناز سن ایں
محمد بوٹیا آکھناں رانجھنے نوں ذرہ ہیر دی عجز نیاز سن ایں

ر

رانجھے ڈٹھی جدوں صورت مُٹھی سورت صفت یٰسین مینوں
ابرو یار دے بیت معمور کعبہ مکہ جاپ دا ناف زمین مینوں
سر دھر سجدہ کیتا یار و لے بُھلا مذہب اسلام تے دین مینوں
پاواں بوٹیا خاک سر کھیڑیاں دے منظور رانجھا مسکین مینوں

ز

زر زیور درکار نائیں پایا یار رانجھا موتی لعل اِکو
چھڈ باپ مائی نالے بھین بھائی کیتا سک میں چاک دے نال اِکو
وِکیا موتیاں نال بازار یوسف انت مِل پیا تول تال اِکو
اساں ویکھے بوٹیا دین دُنیا لیا مل رنجیٹے دا وال اکو!

س

سدکراں مجھین والیا او ذرا بینسری دی گھنگور دسیں
مجھین چھیڑ سو بیلڑے بیلڑے تھیں جھب آ رنگیلڑی ٹور دسیں
دلی دلیدی ماندری لٹ لیا ذرا ساہنے حُسن دا چور دسیں
اکے بوٹیا آنکے لگ چھاتی اکے مار کاتی کفن گور دسیں

ش

شرع فرماندڑی کی سانوں ملاں مسئلے اُلٹ سُنا ناہیں
جیہڑا دم غافل سوتی دم کافر سانوں یار دی یاد بُھلا ناہیں
سجدہ یار نوں سیس جھکا کیتا ہن ہور نماز روا ناہیں
اکو بوٹیا یار دی جھات چاہاں لوڑ دین ایمان دی کا ناہیں

ص

صورتاں رب جاں لکھیاں سن مٹھی ہیر تدہ یار تصویر نے سی
جدوں تام قدرت کنوں عشق لکھیا تدوں پیار پایا رانجھے ہیر نے سی
جدوں کن فیکون دا نون لکھیا کر دی ہیر تدوں عشق دے کیر نے سی
کھیڑے بوٹیا تدوں ہتے کھیڑے لکھیا جدوں رانجھا تقدیر نے سی

ض

ضرب پرمیدی جنہاں کھادی تنہاں لوڑ کی موت حیات دی آ

ماری عشق چپیڑ کھدیڑ دستی چڑھی روندیاں سوج ہے اکھیانوں
آوے بوٹیا وقت کدہ سنے دا اساں عمر وگتیاں روندیانوں

ق
قلعہ اُوسار کے حسن والا سوہناں نیناں ندے مورچے لا بیٹھا!
پلکاں والیاں پٹیاں چاہڑ کے تے مینڈا عقل تے صبر لٹا بیٹھا
ول ول کے دل نوں گھت گھیرا ہند زلف کمند دے پا بیٹھا
میرے دلے دی بوٹیا لٹ دتی ہن اپنا حکم چلا بیٹھا!

ک
کالڑے باغ وچہ آلتھا رانجھا جوگ دا روپ وٹا کے تے
اوہو یار اساڈڑا جھنگ والا ہن آگیا تلک لگا کے تے
دساں کھیڑیانوں ہنے ہین کھیڑے تائیں رکھیا بھید چھپا کے تے
دس بوٹیا کدی نہ جگ عاماں جنہاں یار چوری ملے آکے تے

ل
لوٹیاں دلانوں ہین اونویں جدوں ماہی میرا موہوں ہسدائی
کرن کیرنے کئیں پچھان ادکھی لکھاں سانگ اوتار کے وسدائی
جگر پھٹ سٹے کئی عاشقاندے اتے آپ کٹار ڑے وسدائی
تھکی بوٹیا بھال میں جگ سارا سوہنا روپ چھپا وندا نسدائی

م
موڑلیا وستی روندڑیوں وچہ تھلاں نہ کھتئے خوار مولے
جنگل بھوناں کم دیوانیاں دا ملے وچہ اُجاڑ نہ یار مولے
آپے بغل تھیں یار گوالیو لدھی تڑی ذرا نہ سار مولے
گھروں بوٹیا یار جے لبھ لیندی ہن ڈھونڈدی نہ بیلے یار مولے

ن
نیہوندی بہت جو گاٹھ نیویں نیویں لنگھئے تا اندر جایئے جی
بیٹھا یار چپ کیتڑا ہو اندر جھاتی لنگھ اگیرڑے پاییئے جی
باجھ کرم نہ کرن نگاہ سوہنے بھانویں لکھ سنگار بنا یئے جی

وچ شوق جاں بوٹیا جان گلے تائیں گلے محبوب نوں لائیے جی

و واسطے ربدے مل ماہی داتاں نت ہیں مل کھلونیاں وے
جیویں ونجلی ڈالیوں ٹٹ چکے نیویں باجھ تیرے مین کھی نیناں وے
مل ہیر نمانی نوں آء رانجھا رو رو ہنجواں ہار پرونیاں وے
کرے کرم بخشیں بوٹیا مینہ مولا ہنے سبز گلزار دین ہونیاں وے

ھ ہور کوئی کعبہ لوک دسن ڈھونڈ رہی ہیں ارض و سما والے
جدھر ویکھنی ہاں اودھر ماہی دسے ہن کنڈ کراں کیہڑی داوالے
لوک کہن کافر آئے آکھنی ہاں ساڈا شوق تے دین فداوالے
محمد بوٹیا سمجھیا سچ اساں صورت یار دی نور خداوالے

لا لکھ وے قاضیا عین علموں نقطہ گھت نہ غین بنا دسیں
مینوں عشق ماہی غینوں غیر پوجا بت لات منات گرا دسیں
کر جوڑ نہ حرف پڑھا سانوں اکو یار دا جوڑ جوڑا دسیں!
اساں بوٹیا ترک تمام علموں اکو الف اکیلڑا چا دسیں

الف اکھیاں نال جد یار لایا پھر جگدے نینیوں سنگناں کی!
ملے پیت پریم رس رتی پھر رخت کسے نوں رنگناں کی!
ملے یار دا دید دیدار جیکر پھر دین ایمان دا منگناں کی!
ملے بوٹیا جام جے وصل والا نیڑے آبحیات دے لنگناں کی!

ی یار دی یاد نی رمز اوکھی لبھے بھیت جاں مار بیٹے جان تائیں
ایس درد دی بات نیارڑی جے کی سار بے درد نادان تائیں
میرا شعر موافق آیتاں دے معنے ویکھ لے کھول قرآن تائیں
ہویا بوٹیا کرم کمال تیں تے مولے بخشیا یمن ایمان تائیں

سی حرفی سوم

الف

اسم اسلام دا بہت چنگا اے پر عشق دا شان کجھ ہور سُنیا

متھے مومناں نیک محراب چنگا اے پر تلک لگان کجھ ہور سُنیا

دوہاں عالماں نوں چا ایمان چنگا ایپر عشق بیان کجھ ہور سُنیا

کرن بوٹیا وعظ علما چنگا ایپر یار دا پان کجھ ہور سُنیا

ب

بس کتاب نوں ٹھپ ملاں کوئی عشق دی بات سُنا سانوں

سورت لیل والشمس نہ سمجھ سانوں صورت یار دی اصل وکھا سانوں

اکن بن دیناں آن بن ہوئی ناہیں بنھ کے سبق پڑھا سانوں

اکو بوٹیا حرف ہے مشرف والا ناہیں قاعدے واعدے پا سانوں

ت

ترک جام تھیں تدوں کیتی جدوں یار دا اساں دیدار پایا

مومن کیوں لبھدے رب تائیں بت پوجنے تھیں اساں یار پایا

ویکھی زلف محبوب دی گلے اندر تائیں اساں بھی گلے زنار پایا

کافر سدیا بوٹیا جگ اندر نال یار جدوں کنا پیار پایا!

ث

ثابتی تھیں لایا نیوں بندی پچھوں کیوں ہن پیا رڑا نسدائی

خال بندیاں ڈال کے مکھ ماہی سانوں صورتاں سینکڑے دسدائی

پیندی رہی دراڈری دس سانوں ویکھو پاس پیا پیار رڑا دسدائی

میموں مکھ نے بوٹیا پا برقعہ سوہنا وچہ حجاب دے ہسدائی

ج

جنتیں دوزخیں کون جاسن سانوں ہور ہاندے فکر دھیان بھل گئے

یاد یار دا اسم ہے جسم اندر ہور چلے تے درود کمان بھل گئے

کیتی یار دی زلفدی جدوں زیارت لیلۃ القدر دی شان بھل گئے
محمد بوٹیا دیکھ کے مکھ ماہی قبلہ طرف سجود نوان بھل گئے

ح حمد آکھاں یا تعریف دلبر دونویں فرض بن کراں جدا کیہڑا
دیکھاں یار یا پڑہاں نماز تائیں دونویں فرض ہن کراں ادا کیہڑا
کوچے یار دے جاں یا حج پاواں دونویں فرض ہن کراں ادا کیہڑا
پاواں عشق جاں بوٹیا دین لوڑاں دونویں فرض ہن کراں ادا کیہڑا

خ خام کی عشقدی سار جانن خشک دل جیہڑے محرم راز دے نہ
عاشق آکھ تکبیر فنا ہوئے نیڑے لنگھدے رسم نماز دے نہ
قدم یار دے چم کے حج پاواں پینڈے مکدے دور دراز دے نہ
ایہو بوٹیا لکھ عبادتاں نے گذرے دم اک باجھ نیاز دے نہ

د دوستی لا کے نال ماہی فیر شرم حیا نوں تکیئے نہ!
سوہنا ڈھونڈیئے وچ پریم نگری گلیاں لمیاں ٹردیاں تھکیئے نہ
سولی وانگ منصور منظور کرئیے پچھے یار دے مرن تھیں جھکیئے نہ
لئے بوٹیا نام نہ عشق سندا جتھیں گھٹ کے زہر نوں پھکیئے نہ

ذ ذکر محبوب دا نام ہر دم کیہڑے وقت ہن رب چتار دیئے جی
ہر دم کراں نیاز تک ناز ماہی کیہڑے وقت نماز گذاریئے جی
پوجاں دل دلبر دا سمجھ کعبہ کیہڑے وقت مسیت اساریئے جی
دھوڑ عشق دی بوٹیا سدا سر تے کیہڑے وقت سرپ دے سنگاریئے جی

ر راگ سوہاگ دے سدا گانویں چار گان تے تن رباب کریئے
مجلس وچ محبوب دے ہو ساقی چشماں جام تے خون شراب کریئے
آتش عشق دی بال کے نال دکھاں بالن ہڈیاں جگر کباب کریئے

محمد بوٹیا مکھ محبوب دے توں صدقے چا خورشید مہتاب کریئے

ز زہر پیالڑا عشق والا جس چکھیا سو چکنا چور ڈٹھا!
مجنوں سک کے لکڑی کاٹھ ہویا سولی چڑھدیاں شاہ منصور ڈٹھا
جان دتیاں باجھ نہ ملے پیارا ایس عشق دا ایہہ دستور ڈٹھا
محمد بوٹیا عشق دے پنتھ اندر کوئی باہجہ نہ درد رنجور ڈٹھا

س سمجھ کے یار دا مکھ کعبہ سر وچ سجود نوائیے جی!
تسبیح ہنجوواں والڑی پکڑ ہتھیں نام یار دا ورد کمائیے جی!
لے کے یار دیاں قدماں دی مٹھ مٹی سُرمہ اکھیاں دے وچ پائیے جی!
پائیے بوٹیا رمز محبوب دی تاں جدوں جان جہان گوائیے جی!

ش شب برات دی رات کولوں ڈٹھی وصل دی رات چنگیرڑی جی
جلوہ نور ظہور کوہ طور کولوں ڈٹھی یار دی جھات چنگیرڑی جی
جام خضر تے آبحیات کولوں ڈٹھی یار دی ذات چنگیرڑی جی
محمد بوٹیا صفت یٰسین کولوں ڈٹھی یار دی بات چنگیرڑی جی

ص صفت محبوب دی سُنی تدوں جدوں ارض سما دا نام نہ سی
اساں پوجیا یار دا بُت تدوں جدوں کفر تے دین اسلام نہ سی
ہوئی شوق تھیں ہوش بیہوش تدوں جدوں مد شراب تے جام نہ سی
سُنیاں بوٹیا عشق سرود تدوں جدوں حد حلال حرام نہ سی

ض ضرب پریم دی جنہاں کھادی ہونا کربلا تنہاں شہید کاہنوں
جنہاں ویکھیا مکھ محبوب دے نوں تنہاں ویکھنا رب دا دید کاہنوں
سر ویچے جنہاں نے یار لیا کرنی تنہاں ہن ہور خرید کاہنوں
ملیا بوٹیا جنہاں نوں عشق حضرت ہونا خضر دا تنہاں مُرید کاہنوں

ط طرف محبوب دی ویکھ ہر دم توڑے وقت نماز قضا ہووے
سر سٹ محبوب دے پیر تلے توڑے حشر نوں دوزخیں جا ہووے
پئے یار تھیں جام شراب جم جم توڑے مذہب ایمان جدا ہووے
رہو بوٹیا وچ رضا راضی توڑے جان قربان فدا ہووے!

ظ ظلم مصیبتاں جھل سر تے اک یار دی یاد نہ ہار دل تھیں
چم قدم محبوب دے خاک ہو کے اس خودی ہنکار نوں مار دل تھیں
آسن صدق تے من دی پھیر مالا بیٹھ یار دا نام چتار دل تھیں
ملے بوٹیا سر جے سراتوں کرو جی ایہ شکر گزار دل تھیں!

ع عشق رباب جاں وجیا سی تدوں شرع نبیڑ دا کون سی جی
جدوں رانجھنے ہیر پیار پایا تدوں ذات نکھیڑ دا کون سی جی
جوگی ہو ہن مندراں پا آیا تدوں ذات نکھیڑ دا کون سی جی
بیٹھا بوٹیا چھپ وچ ہو بر تے پہلوں آپ کہیڑ دا کون سی جی

غ غرق پریت دے وچ ہو کے مومن ہو کافر پھیر سدا ایئے کیوں
نکے گیاں نہ ملدی بات اصلی یار منزلاں جان گوا ایئے کیوں
یاد یار دی چھڈ کے وچ مسیت متھے داغ سیاہیاں لا ایئے کیوں
ملے بوٹیا یار زنار پایاں پکڑ تسبیحاں ورد کما ایئے کیوں

ف فکر تے خوف نہ دوزخاں دا اتے نہیں بہشت دا چاء مینوں
صرف عشق حضور تھیں منگنی ہاں تا ئیں لوڑ ایمان دی کا مینوں
ایتھے حشر دیدار خدا تے دا اتے وسے یار جے مکھ نقاب مینوں
ہوئے بوٹیا حل مقصود منزل ملے عشق جے راہنما مینوں

ق قاصدا رب دا واسطائی میرا یار شتاب لیا جلدی

ہووے وصل دی رات نصیب مینوں ساقی جام شراب لیاجلدی
مجلس وچہ محبوب دے کراں مجرا مطرب چنگ رباب لیاجلدی
ہووے بوٹیا آس نہ ایہ پوری کارن قتل قصاب لیاجلدی

ک کوئی نہ مول پچھان سکے سوہنا ہور ہن سانگ سنگار آیا
پہلے چن بن کے وچہ خواب ملیا گولا ہو ہن ورکن بازار آیا
مثنی وانگ زلیخا میں خواب اندر جدوں یوسفی نظر دیدار آیا
گھمٹ ہیم دا بوٹیا گھت سر تے ہن ملک دا بن سردار آیا

ل لکھ کروڑ ایمان واراں انہیں عشق سندھے اک نام اتوں،
ہوون لکھ معراج کوہ طور جیہے واراں یار دی اک کلام اتوں
ہوون لکھ بے آبحیات چشمے واراں اک شراب دے جام اتوں
ہوون بوٹیا لکھ مہتاب روشن واراں اک پیار دے نام اتوں

م مٹھڑے وات محبوب دی توں شہد شیر نبات قربان کریئے
اس ماہ منیر دے مکھڑے توں سورج چندبی جھات قربان کریئے
اک وصل وصال دی رات اتوں لکھ شب برات قربان کریئے
بت پوجنے بوٹیا یار دے توں عزالات منات قربان کریئے

ن نین دلال ہو آپ آتے لگا حسن دا اڑد بازار جدوں!
مخفی غمزدے رمز دے تیر چھٹے دلنوں زلف پھاہی پائی یار جدوں
رگ رگ تھیں نکلیا راگ ماہی وجی ان ستار دی تار جدوں
کیتی بوٹیا ترک تمام تھیں میں پایا یار دے نال پیار جدوں

و وانگ زلیخا دے خواب اندر سوہنے یار دا حسن دیدار ڈٹھا
پھراں کملی سُرت نہ سمبھلی میں سدھ رہی فال وچار ڈٹھا

کوئی نام مقام نہ مول دسے ڈھونڈھ بھال سارا جنگل یار ڈٹھا
ڈٹھے بوٹیا کھولکے جندرے جاں تدوں اندرے اپنا یار ڈٹھا

ھ
ہوش تے عقل نوں دُور کرکے نیناں والڑا چا وہاج کریئے
بہئے صبر دے تخت تے نال خوشی سر نفی اثبات دا تاج کریئے
پاکے فتح اس کبر دے قلعے اُتے وچ پریم نگر دے راج کریئے
آوے روبرو بوٹیا تدوں پیارا جدوں حاصل جندے باج کریئے

لا
لا کے اکھیاں نال سوہنے پھیر سکھ دا سون روا ناہیں
لگن کالجے تیر نگاہ دے جا آنسو ڈول پھر رون روا ناہیں
اگے یار دے سیس نوایئے جاں پھیر چکھنی دھوون روا ناہیں
ملے بوٹیا یار بُت خانیوں جے کعبہ گرد پھیر بھون روا ناہیں

الف
الف دی الفوں اسم ماہی ساڈے جسم دے وچہ سما رہیا!
عشق یار دا کھیڈ کھلا کیڈے وہم وچہ جہان دے پا رہیا!
جھگی عشق دے وچ محبوب دسے سانوں جھانتیاں مار بلا رہیا!
لا کے بندیاں بوٹیا مکھ اُتے لکھاں روپ آتار دکھا رہیا!

ی
یار جے دے دیدار ایتھے پھیر حشر دیدار نوں لنگناں کی،
ہے یار دے درد دی زرد رنگت پھیر رخت کینو ر نوں رنگناں کی
بیٹھ عشق دے ناگ نوں گھتے جاں پھیر جان گوان یقین سنگناں کی
بخشے بوٹیا جندا باغ دلبر بنڑے پھیر بہشت دے لنگناں کی،

سی حرفی چہارم

الف
اوکھڑا راہ انوکھڑائی سخت دھوکھڑا پریت لگاونے دا
تائیں پیر دھرے موتوں نہ ڈرے اول فکر کرے موہرا کھاونے دا
دیئے جان نسنگ نہ سنگ کریئے کر کے ڈھنگ محبوب مناونے دا
بچھو بوٹیا پریت پتنگ کولوں کیا ذائقہ انگ لگاونے دا

ب
بدی بدنامی جگ دی تھیں دل ڈرے تے مکھڑا جوڑیئے نہ
جیکر جوڑیئے پھیر مُنہ موڑیئے ناں کیوں شرم پریت نوں توڑیئے نہ
اکو یار دا نام چیتا رہیا جی ہور سنگ کو سنگ دا لوڑیئے نہ
کریئے بوٹیا ذکر محبوب والا غافل ہو کے عمر نکھوڑیئے نہ

ت
تیز پریم دی اگ مٹھی مزا آوندا جان جلاونے تھیں!
جھڑک جھم مصیبتاں غم ہردم تحفے ملن ایہنوں لگاونے تھیں!
سردتیاں یار جے ہووے راضی تائیں جھکے جان دکھاونے تھیں!
ایہو بوٹیا رسم رنگیلیا ندی کرن ترس نہ خون بہاونے تھیں!

ث
ثابتی نال یقین سچے حرف یار دا یاد پکائیے جی
تسبیح دم دانے تار دھاون سچا نام یار دا ورد کمائیے جی
وانگ بینسری جگر نوں چھیک کر کے وچہ جیل محبوب نوں لگائیے جی
سرکٹ جے بوٹیا سٹ دیئے تائیں راز پیارے دا پائیے جی

ج
جگ جہان کی جاندائی ایس عشق دے راز نیارڑے نی
مارن تیر نگاہ دے عاشقانوں ایہناں سوہنیا راز نیارڑے نی

پیون خون جے نظر زبون ویکھن خونی دیدڑے بازنیارڑے نی
ایس چیت دے بوٹیا بھیت اوکھے چالے عشق مجاز نیارڑے نی
حب حبیب مطلوب جنہاں عاشق سچ مرید پریت دے نی ح
نیندر بھکھ آرام حرام کرنا ایہو شگن پریت دی ریت دے نی
سارے جگ تھیں ہو الگ عاشق دامن لگ ہندے پھیر میلدے نی
پلک چین نہ بوٹیا دردمنداں اٹھے پہر وچہ قہر دے بیتدے نی
خواریاں بھاریاں یاریاں تھیں باجھ زاریاں کجھ وصول ناہیں خ
باجھ پیار دلدار دیدار دے تھیں عاشق دولتاں کرن قبول ناہیں
سرکٹ دے ست دے وچ قدماں پچھاں ہٹدے یار تھیں مول ناہیں
ملے بوٹیا سرنہ سرباجھوں یاری لان مخول فضول ناہیں
دوستی پچھے ہیر کولوں آیا جھک نہ یاریاں لاندڑی نوں! د
سوکھی دوستی اسدی نظر پئی آیا قدر دت نہوں نبھاندڑی نوں
سینے چاک دا چار ہلاک ہوئی گذر عمر گئی یار مناندڑی نوں
پھرے بوٹیا بھالدی وچہ جنگل ملے رانجھنا وارنے جاندڑی نوں
ذوق پریم دا شوق جنہاں گل طوق جنہاں دوالڑے جی! ذ
سکھ بھکھ تھیں مکھ ہٹا بیٹھے کھادن خون خوراک نوالڑے جی!
باجھوں نشے شراب مہتاب پھردے پیتے جنہاں پریم نوالڑے جی
پچھو بوٹیا جاکے قیس کولوں لوک آکھدے نہوں سکھالڑے جی
رانگلی چھیج وچھا ستی سی یار سنگ ہو مغرور اوہ تاں ر
لدھی سار نہ نیند خمار اندر چھڈ یار سدھار گئے دور اوہ تاں
بغل یار تے سیج کھلار ستا گلاں عشق نوں نہیں منظور اوہ تاں

بھاون بوٹیا عشق نوں نہ چھیجاں سولی چاہڑ دا وانگ منصور ڈھاں

ز

زلریاں یاریاں وچہ یارو بہنہ ماریاں عشق وچاریاں نی
سسّی صاحباں ہیر تھیں چل پچھو جنہاں چکھیاں عشق کٹاریانی
تدوں نظر محبوب دی ہیں ہویاں بنیاں جگ تے جدوں خواریانی
اوکھی بوٹیا ریت پریت والی لوک آکھدے سوکھیاں یاریانی

س

سوہنیاں نال گمانیاں وے نیوں لاونے بہت تکاوڑے نی
لے کے جان دکان دیدار سودے پچھوں دین جدآن دیداڑے نی
پیون خون تے نظر نہ بون ویکھن ایہو کم محبوبدے ڈاہڈڑے نی
ولی دلیدی بوٹیا لٹ لیندے چاہڑ حسن دے کٹک پہاڑے نی

ش

شان گمان وکھا سوہنے درد منداندے مندڑے حیلڑے نی
خون عاشقاندا ہندی سوہنیاندی کردے رنگ کے ہتھ رنگیلڑے نی
رہن چین محبوباں نوں جوبناں دی رخت عاشقاں ماتمی نیلڑے نی
عاشق بوٹیا تڑفدے وچہ قبضاں کرن ترس نہ روپ رسیلڑے نی

ص

صاف انصاف دی بات ایہا عشق ہر مکان فساد کردا
شیریں خبر نہ دسیا عشق ظالم ہاڑے چا فرہاد فرہاد کردا
مرزا ساڑ اوڑ وچہ بارخوار کیتا کاج صاحباں دا برباد کردا
کرے بوٹیا عشق مزار جیندا اوہدی پٹ برباد بنیاد کردا

ض

ضرب پریم دی مار سوہنے سینہ پھٹ دے پھٹدے پھٹ جاندے
اول ہسکے کھس کے جیوڑے نوں پھر ہٹدے ہٹدے ہٹ جاندے
دیکھ ناز محبوباندے عاشقاندے دل گھٹدے گھٹدے گھٹ جاندے
ڈاہڈے بوٹیا چت پیاریاندے مکھ وٹدے وٹدے وٹ جاندے

ط طلب دیدار دی عاشقاں نوں مست وار رہندے نت پیایاں دے
پیریں ڈگیاںنوں لتاں ماردے نے ایہو کم پیاریاں سلدیاںدے
گھائل کٹھڑے مٹھڑے پھرن عاشق پچھے کوئی نہ حال بچاریاں دے
موئے بوٹیا پہلڑے موت کولوں جیہڑے کٹھڑے دید نظاریاں دے

ظ ظاہر ویکھ ایس عشق نے جی سانگ صورتاں کئی اُتاریاں نے
کیتے بن مجنوں بیابان پھریا کیتے بن لیلےٰ کرے زاریاں نے
کیتے ہیر رانجھے دی دہی کردا کیتے کاہن مرلی کوکاں ماریاں نے
کیتے بوٹیا ہیر سیال بنیا کیتے چاک رانجھے مجھیں چاریاں نے

ع عشق دے ونج وہار اندر دیئے سیس تے پھیر دیدار ملدا
سکھ چین گذار دے نذر عاشق اگوں عشق تھیں دکھ ہزار ملدا
جیکر جان بچان دا دھیان ہووے مشکل یار دا بھیت اسرار ملدا
سودا عشق دا بوٹیا جان سستا جیکر جانئے جاں توں یار ملدا

غ غم خوراک ہے عاشقاں دی لذت طعام تمام حرام اُنہاں
بدھے پر نیدے تابع وچہ مرضی ہتھ یار دُہار لگام اُنہاں
تسبیح ہنجواں والڑی پکڑ ہتھیں کیتا ورد محبوب دا نام اُنہاں
مذہب بوٹیا عاشقاں بُت خانہ جاتا جھوٹھڑا ہور اسلام اُنہاں

ف فائدہ عشق دے سنگ تھیں ایہ انگ رنگ بد رنگ بنا دے
آپے پریت دی ریت تھیں مست کردا آپے غم جدایاں پا دے
آپے نیوں نو یکلا آپے سارے جگ تے ڈھول وجا دے
آپے بوٹیا عاجزی کرے منتاں آپے سوہنیاں نازادا دے

ق قدر سنبھال کے اپنا جیو نال سوہنیاں پریت لگا بیٹھے جی!

راہ عشق دا گل در گل پہلوں سنبھل سنبھل کے قدم ٹکائیے جی
عشق ٹھگ ہے جگد یوچہ پھردا پچھے لگ نہ پگ اُتاریئے جی
ہوندے وس نہ بوٹیا پھس جائیے ہتھوں نس دوراڈے جائیے جی

ک کس نگاہ دے سانگ مارن سوہنے روپدے شان گمان والے
دارو ڈھونڈو ے پھرن دیدار سندا زخمی عشقدے کٹھڑی جانوالے
ذرہ ترس نہ روپ رسیلیا نوں مارن موئیاں نوں تیر طوفان والے
دسو بوٹیا کدی بھی جگ اندر سکھ پان پریت لگان والے

ل لکھ نصیحتاں عاشقاں نوں بھاویں دین ہزار ہزار پئے !
ایہناں اک نہ مول قبول دل تے بھوندے پھرن خوار خوار پئے
اڈیلڑے پاس پیار یاندے منگن بھیکھ دیدار دیدار پئے
ڈاہڈی بوٹیا رسم رسیلیاندی جھڑکاں دین ہزار ہزار پئے

م مکھ محبوب دا سمجھ کعبہ عاشق ج طواف ادا کردے
فتوے عشقدے تے عمل عاشقاندا سجدہ یار نوں فرض روا کردے
پاون سکھ جو یار دے پیار روتوں گنہگار اوہ اہل سزا کردے
پاون بوٹیا رمز محبوب دی اوہ نال صدق جو جان فدا کردے

ن نال گمانیاں کھیڈنی جی بازی عشق شطرنج کمال اوکھی
پہلے چالڑے مار فرزین لیندے ایہو ہتھ پیار یا چال اوکھی
شرط شطرنج نوں مات کرسی فیلے چھیڑے ہن سمرت سنبھال اوکھی
ہتھ سوہنیاں بوٹیا مانیاں نے جیت عاشقاں پیادیاں نال اوکھی

و وقت مصیبتاں عاشقاں نوں سوہنے رہن نہال محال دے نال
دیدے چھولڑے وچہ وچولڑے او پاون ٹھگدے ناز پلال دے نال

دارو عشق دے روگ دا نہیں کوئی ڈھونڈ لئیے طبیب خیال دے نال
توں بھی بوٹیا عشق دے راہ تے ذرہ رکھنا پیر سنبھال دے نال

ہ ہور ناں نوں دیاں کی متاں میں بھی کٹھیاں عشق مریلڑے دی
اوہ یار جدو کناں گیا میرا نکل جان گئی اوسے ویلڑے دی
پاواں اونسیاں کانگ اوڈانیاں میں کراں بھال محبوب دے میلڑیدی
پوے بوٹیا وس جہان سارا ویکھاں شکل جے یار ربیلڑیدی

لا لاوندی سول نہ اکھیاں میں جیکر ایس وچھوڑیدی سار ہوندی
سکھ وسدا ہسدا جگ سارا پھراں تتڑی میں خوار ہوندی
پاندی سار جے یار سدھار جانا پلو پکڑ کے عرض گذار ہوندی
دیندی بوٹیا جان نہ جان جانی بھالویں جان قربان نثار ہوندی

الف اج اساں جانی لوڑتے جی جویں ہویا اوتا ولا جاونے نوں
رلکے انگ سہیلیو رنگ میرے چلو چلئے یار مناونے نوں،
گل پا پلو قدمیں سیس دھرتے کریئے منتاں گھریں لیاونے نوں
اساں بوٹیا چریں وچھنیاں دا دل لوچدا یار ہنڈاونے نوں

ی یار میئوں اج آن ملیا ہویا جوبناں رنگ اولیل آتے
کارن یار کھلار نگیں چھیجاں ملیا عطر گلاب پھلیل اتے
ہویاں مست محبوب دے مکھڑیتوں ہوئے بھور جیویں پھل روپیل اتے
باقی بوٹیا اج مراد دلدی کیتا کرم ماہی دلوں میل اتے

سی حرفی پنجم ۵

الف
اگ برہوں سینے اُٹھی دسے جگ اندھیر تمام مینوں
جدھر مکھ کراں دسن دکھ سولاں نیند بھکھ تے صبر آرام مینوں
اٹھے پہر کلیجڑے لہر غم دی ہویا کھاونا زہر تمام مینوں
روندے نین نت بوٹیا لین ڈالبو ہووے چین آرام حرام مینوں

ب
بخت اندر رفال سخت ہوئی درد وخت نصیب ضرور ہوسن
جند پھڑی دکھاں کراں گھڑی زاری کیہڑی گھڑی نعرے منظور ہوسن
رکھ رحم دی پیاریا نظریں تے توڑے لکھ گناہ قصور ہوسن
ڈٹھے بوٹیا جم کے غم لکھاں کیہڑے دم مصیبتاں دور ہوسن

ت
ترسدی نوں کئی برس گذرے تیرے درس دیدار دی بھکیاں میں
پا کے پیار مڑ کیوں وسار دتھیں لئیں سار بیھنڈی ڈاڈھی اکیاں میں
کدی آ پیاریا لا سینے دیکھاں راہ تے منتاں سکھیاں میں
ہوسی بوٹیا میل کدس سینے وانگ تیل تنور دے دکھیاں میں!

ث
ثابتی رہ نہیں ذرہ جیہی کراں فکر پئی موہرا کھاونے دا
پل پل رہندا چت ول تیرے کوئی گل سینہوڑا آونے دا
رہندا ساس اُداس نہ پاس ماہی وسواس پیا جند جاونے دا
ہویاں بوٹیا تنگ میں سنگ باجھوں دسے ڈھنگ نہ یار مناونے دا

ج
جرن جدائی تھیں ڈرن آوے چنگا مرن ہے دردر سیاں نوں
گھل خبر کوئی آوے صبر مینوں جاری ابر وانگوں پانی دیدیاں نوں
خدمتگار تیرے دربار دی ہاں ہتھیں مار نہ مل خریدیاں نوں
تیری پریت دی بوٹیا ریت اندر گیاں کیت بیں رکھ عقیدیاں نوں

ح
حال تھیں ہو بیحال گیاں کھلے وال گل کنڈلاں پار رہے

کسے طور نہ مول آرام مینوں درد سول فراق ستا رہے
انگ لا کے خاک ملنگ ہویا سنجے رنگ محل ڈرا رہے!

خ
دن رین نہ بوٹیا چین دل نوں ہنجوں نین دریا چلا رہے
خوار ہویاں سوہنے یار باجھوں طعنے مار دے لوک ہزار ڈٹھے
مائی باپوں داغ سروپ لائے اتے آپ بھی درد آزار ڈٹھے
گاواں گیتِ فراق تھیں میت والے او کھے پریتدے شگن وچار ڈٹھے
لدی سار نہ بوٹیا یار جانی عجب پیار تے قول اقرار ڈٹھے

د
درد تیرے رنگ زرد کیتا ماری کرد برہوں گھتاں شور میں تے
مارے جگ طعنے وگو تگ مینوں کندھی لگ رواں ہوئی چور میں تے
وانگ طوطیاں چشم کر دونیاں نے لایاں لونتیاں تے پا یا ندر میں تے
وانگ بوٹیا دھیر دلگیر تائیں دسیاں پیر بغداد دا پیر میں تے

ذ
ذوق تھیں ڈال کے طوق گلوچہ نال شوق کو کاں قمریوانگ میتے
باجھ یار میں خاک سنگار کیتے جوگن ہار آتا ریا سانگ میں تے
ڈبی جان فراق طوفان اندر برہوں آن چاہڑی خونی کانگ میں تے
ہوئی بوٹیا لکھ تھیں گکھ بندی بیٹھی رکھ تیری ہن تاہنگ میں تے

ر
رب جانے شب نیند ناہیں بھلے سب دل تھیں چلن چا مینوں
وکھاں رولیا نتے ڈاڈھی ڈولیاں میں صدقے گھولیاں مکھ وکھا مینوں
زوواں پھاٹ تلیاں ویکھاں واٹ ماہی نکے گھاٹ تپن بل آ مینوں
تیرے مکھ دی بوٹیا بھکھ سندی گیوں دکھ جدایاں پا مینوں

ز
زار رواں نت مار آہیں تینوں سار نہ پیاریا مول میری!
رہی وگ غلام میں جگ اندر پئی اک نہ عرض قبول میری!

پل پل فراق دے سل سینے لئی مل چھاتی درد سول میری
عشق مرض تھیں بوٹیا عرض پاواں سنی عرض جاں پاک رسول میری

س سل سینے نائیں ہل سکاں پایا گل پریم تھیں تندیاں میں!
ساری شرم تینوں رکھیں بھرم پیارے کر کرم قدیم تھیں بندیاں نیں
رحم رکھ نہ عیب پرکھ میرے توڑے لکھ نکارڑی گندیاں میں
تیرے درتے بوٹیا دھرمتھا عرض کرنی تھکی اڈ دندیاں میں

ش شہر سارا آوے لہر اندر پیا قہر وساریاں یار دل تھیں!
کیتا گھات فراقدی کات مینوں دن رات روآں آہیں مار دل تھیں
آون دکھ چوفیر یوں مکھ چاپئے گئے سکھ تے چین سدہار دل تھیں
سنے بوٹیا کوئی نہ دھروئی میری میں ہاں داد ری سخت الچار دل تھیں

ص صبر ناہیں ہن خبر ناہی اکھیں ابر وانگوں برسانیاں میں
راہ تکدے دیدڑے تھک پئے جند تک تے اونسیاں پانیاں میں
ہوئی کبلی سرت نہ سمبھلی میں سدر ملی تے فال کڈھانیاں میں
کدوں بوٹیا ہوگ سنجوگ ماہی دکھ بھوگدی عمر وہانیاں میں

ض ضعیف تے بہت خفیف ہویاں تکلیف ڈٹھی نیہوں لاکے تے
ہویاں خوار میں شہر بازار کوچے گیا یار مصیبتاں پاکے تے
بھلے سنگ سب انگ سہیلیاندے کیتی تنگ دکھاں خود آکے تے
کھلے وال گل بوٹیا نال غم دے پھراں حال فقیر بنا کے تے

ط طرف تساڈڑی تھیں شرف مینوں لکھ صرف سینہوڑا اگھل مینوں
کدی موڑ مہاڑ میں وارگھتی گیوں مار وچھوڑے دا سل مینوں
آنسو جاوندے دردستاوندے نی سنجے کھاوندے تنگ محل مینوں

رہی بوٹیا عقل دی نقل نائیں ہویاں شکل وحشی پیا جھل مینوں

ظ

ظلم ہے یار وسار جانا اک وار آویں صدقے جاونی ہاں !
رگاں تار تے تن رباب کر کے تیرے راگ وراگ تھیں گاونی ہاں
جھب آ تے مکھ وکھا مینوں ویکھاں راہ تے کانگ اُڈاونی ہاں
پھراں بھالدی بوٹیا لعل تائیں نت فال کتاب کڈھاونی ہاں

ع

عشق دے جوش نے ہوش مٹی کیتا نوش ہے اج پیالڑا ایں
پینا نم دا جیوں ہے تیوں یاری جاتا نہیوں سی بہت سکھالڑا ایں
دس یار بن سول سنگار سیجاں گل ہار پایا دکھاں والڑا ایں،
نہ سی سار میں بوٹیا خوار ہوساں پایا پیا تک یار متوالڑا ایں

غ

غم لکھاں ہر دم پئے مینوں بھلے کم تمام جہان والے
کئی دناں تھیں نیند نہ بناں ماہی راتیں گندیاں تارے آسمانوالے
چلو انگ سہیلیو سنگ میرے کرئے ڈھنگ کوئی یار مناوالے
گیا بوٹیا وگ دِل ٹھگ دلبر طعنے جگ دے جان جلاونوالے

ف

فال نجومیاں ڈال ذرہ ویکھ لال میرا کدوں آوندا اے
کئی سال گذرے وچہ بھال ماہی دل نال فراق گھبراوندا اے
پتھر چیت پیار ڑے میت کیتا غم نت کلیجڑا کھاوندا اے،
پئے بوٹیا دلانوں سے چھورے دور گئے رب پھیر ملاوندا اے

ق

قبر بھی ہوگ بے صبر میری کھلی خبر نہ اے سوہنے یار کدی
سینے ہجر تھور دل چور زخمی ہوسی دور ایہ درد آزار کدی
ہوندی بھال جے عشق جنجال لوکاں سوہنی نال نہ پاوندے پیار کدی
تیرے دکھ توں بوٹیا سکھ صدقے دس مکھ مینوں اکوار کدی

ک — کٹھڑے عشق نے لٹری میں پھراں مٹھڑی دید جمال دی میں
لٹاں کھلیاں تے ہنجوں رونیاں میں جنگل بھونیاں یار نوں بھالدی میں
ناہیں کول ماہی ڈانواں ڈول ہویاں کنہوں پھول دساں گل حال دی میں
لگے بوٹیا تیر سر برہوں اکھیں نیر دی نہر اچھال دی میں

ل — لگ اُٹھی سینے اگ برہوں جیواں جگ تے منڈرے حیلڑے نی
آیا وت نہ واگ پرت ماہی رہیاں گھت ہزار وسیلڑے نی
تتے لیکھ تاں عشق دی ریکھ کیتی مٹھی دیکھ محبوب رسیلڑے نی
نائیں ست نہ بوٹیا رس جسے ماری مست کیتے ویس نیلڑے نی

م — مرن چنگا دکھ جرن کولوں آوے ڈرن ہجروں رواں زار بیٹھی
لگی سانگ زلیخا دے وانگ مینوں تاہنگ یوسف دی ولوں دہار بیٹھی
ذکر نام ماہی اسلام جاناں تاں شام تھیں شب بیدار بیٹھی!
دکھ بوٹیا آن ستان ہر دم میں تے جان تھیں ہو بیزار بیٹھی!

ن — ناں گمانیاں جال بیری رہیاں حال نہ کجھ پریت کر کے،
جھڑک جھم مصیبتاں غم طعنے چائے دم تے آپ میں میت کر کے
موہوں ہس جانی دل کھس میرا ہن نس گیا بدنیت کر کے
رہن بوٹیا دلاں تے جیں ماتم بولاں دین وراگ تھیں گیت کر کے

و — وچ سینے لایا کجھ کانی ہویاں نرچ میں سخت بیمار ہو کے
دید ورس کارن دیدے ترسدے نے ہنجوں سیدے ابر بہار ہو کے
غماں نال ہویا دل لال لہو کھلے وال گل لٹکدے ہار ہو کے
آیاں بوٹیا وکھدے مکھ ہیں تے سینہ دکھیا راگ انگیار ہو کے

ہ — ہار گلدے لگن بھار مینوں باجھوں یار سنگار سہاوندا ناں

سیاں پہن زیور مانن موج چھیجاں سانوں چا جہاندا بھاوندا ناں
جیکر جم مائی گڑھتی سم دیندی اج غم کلیجڑا کھاوندا ناں
روواں بوٹیا زار میں مار آہیں باجھ یار دل صبر سماوندا ناں

لا لیا نت جان ہے آن رہی چھڈ شان آ دیکھ ظہیر تائیں
میں تے باجھ خرید مرید گولی دس دید دیدار دلگیر تائیں
زلف تار دل صید شکار کیتا ہن مار نہ خراب اسیر تائیں
کدی غم تھیں بوٹیا تھم ماہی ہر دم سیواں دستگیر تائیں

الف اج گھر بار نہ یار دسے لہو ہار رواں اکھیں لال ہویاں
ملیا ڈھگ دلبر متیں جگ دسے گیا لگ ہن مڑ محال ہویاں
زلفاں کھلیاں نے ہنجوں ڈھلیا نے عیشاں بھلیاں خواب خیال ہویاں
واٹاں نک تکدی بوٹیا تھک پیاں جند نک تے بہت محال ہویاں

ی یاد اندر برباد ہویاں فریاد میری قبر نال ہوسی
کئی سال گذرے جعفر جالدی نوں کدوں لال مڑ رات وصال ہوسی
تیرے باجھ اندھیر چو فیر دسے کدوں پھیر نصیب جمال ہوسی
ہووے بوٹیا ڈھیر دلگیر تائیں دستگیر واجدوں خیال ہوسی

صلی اللہ علیہ وسلم

بندہ پرور دِگارم اُمّتِ احمد نبی

صلی اللہ علیہ وسلم

* میں اللہ کا بندہ ہوں اور مُحمّد کا اُمّتی ہوں

دوست دارِ چار یارم تابعِ اولادِ علیؓ

* چار یاروںؓ کو مانتا ہوں اور علیؓ کی اولاد سے مُحبّت رکھتا ہوں

مذہبِ حنفیہ دارم مِلّت حضرت خلیلؑ

* حنفیہ مذہب رکھتا ہوں اور حضرت اِبراہیمؑ کی قوم میں سے ہوں

خاک پائے غوثِ اعظمؒ زیرِ سایہ ہر ولی

* اور غوثِ اعظمؒ کے پیروں کی خاک ہوں اور ہر ولی کے سائے میں ہوں

محمد بوٹا گجراتی
سی حرفی پنج گنج
الطاف حسین کالس عارضی
Double Tap
to Edit
Pdf made by Altaf Hussain kalas Aarzi Naqshbandi.
24/06/2026